

stichting vrije recreatie

broekseweg 75
4231 VD Meerkerk
Tel. 0183-352741
Fax 0183-351234
Postbank 21 66 100
E-mail: INFO@SVR.NL

Gemeente	2006/4563
Zandvoort	
class. nr.	-1
datum	9/1/07

Aan de leden van de Gemeenteraad.

Meerkerk, 30 maart 2006

Geachte Raadsleden,

Allereerst wenst de Stichting Vrije Recreatie u van harte geluk met uw verkiezing en benoeming in het gemeentelijk bestuur. Wij hopen dat uw functie u veel voldoening zal brengen.

Tot de belangrijke door u te nemen beleidsbeslissingen behoort, na de intrekking van de Wet op de Openluchtrecreatie op 1 januari 2008, het vaststellen van nieuwe en/of bijgestelde bestemmingsplannen aangaande de toeristisch-recreatieve bedrijvigheid en de verdere ontwikkeling daarvan op het platteland. Daarbij is ook aan de orde het kamperen bij boer en particulier in het buitengebied.

In oktober 2005 zijn de uitkomsten van het wetenschappelijk onderzoek "Beleid ten aanzien van kamperen bij de boer" door ons onder de aandacht gebracht van de toen zittende gemeentebesturen en ook uw gemeente ontving bedoeld boekwerk. Het rapport heeft veel instemmende reacties gekregen van allerlei instanties, waaronder vele gemeenten.

De belangrijkste conclusie van bedoeld rapport is, dat onder gemeenten ruime steun wordt gevonden voor beleid, gericht op verruiming van de mogelijkheden voor kamperen bij boer en particulier.

Omdat geen gemeente geheel gelijk is aan de andere, is het maken van bestemmingsplannen bijna altijd maatwerk. Bij verschillende gemeenten bleek evenwel behoefte te bestaan aan een basis voor het aanpassen van de bestemmingsplannen, hetgeen voor hen aanleiding was de Stichting Vrije Recreatie te vragen hen te helpen bij het formuleren van verdere voorstellen.

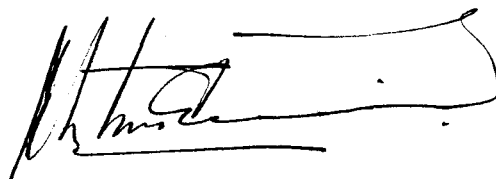
In de bijlage bij deze brief treft u een aantal begrippen aan, die op de een of andere wijze kunnen worden verwerkt in de aan te passen of nieuw te maken bestemmingsplannen en zodoende bij kunnen dragen aan de realisatie van de, ook door ons, gewenste verruiming.

Als u daaraan behoefte heeft zijn wij bereid om u, binnen onze mogelijkheden, ondersteuning te verlenen bij de invulling van de plattelandsrecreatie en meer in het bijzonder het "kamperen bij boer en particulier" in uw gemeente.

Wij hopen en vertrouwen dat onze voorstellen in deze hun weerklink zullen vinden in de gemeentelijke bestemmingsplannen. Verder wensen wij u veel sterkte toe bij de invulling van uw veelzijdige en vaak gecompliceerde taken.

Hoogachtend,
STICHTING VRIJE RECREATIE

W.T. van den Berg, voorzitter

L. Kloosterman, secretaris

**Verruiming van de mogelijkheden voor kamperen bij de boer;
voorstel voor formuleringen, op te nemen in bestemmingsplannen.**

In oktober 2005 stuurde de Stichting Vrije Recreatie (SVR) aan alle gemeenten in Nederland een exemplaar van het rapport "Beleid ten aanzien van kamperen bij de boer", dat in opdracht van de SVR door World Leisure International Centre of Excellence (WICE) te Wageningen werd opgesteld.

In dat rapport wordt verslag gedaan van de reacties van alle Nederlandse gemeenten op een door de Stichting Vrije Recreatie aan hen gestuurde vragenlijst over beleid en beleidsvoornemens ten aanzien van kamperen bij boeren en particulieren binnen hun gemeente na 1 januari 2008.

Zoals alle betrokkenen weten komt de verantwoordelijkheid voor dat beleid, na afschaffing van de Wet op de Openluchtrecreatie op 1 januari 2008, te liggen bij de gemeenten.

De belangrijkste conclusie van het SVR/WICE rapport is:

**"er bestaat in gemeenten brede steun voor verruiming
van mogelijkheden voor kamperen bij boer en particulier."**

De reacties op het rapport waren overweldigend. De Stichting heeft van letterlijk honderden gemeenten reacties ontvangen. In veel van die reacties kwam als centrale vraag naar voren: "Hoe leggen we die zo gewenste verruiming vast in toekomstige bestemmingsplannen? Zou de SVR ons daartoe een voorzet kunnen geven?"

De Stichting Vrije Recreatie heeft gemeend op deze vraag van gemeenten te moeten ingaan en heeft derhalve besloten richtinggevend voorwerk voor de gemeenten te doen. Het resultaat daarvan vindt u in dit korte geschrift. De daarin ontvouwde ideeën sluiten aan bij de eigen ervaringen van de Stichting, c.q. de SVR-deelnemers (boeren en particulieren) en donateurs (kampeerders) – maar ook bij de ervaringen van andere instanties (1*) – om een meer flexibele invulling van de ruimtelijke ontwikkelingen op het platteland mogelijk te maken. Ons doel hierbij is om op een verantwoorde wijze tot meer deregulering te komen. Het kamperen bij boer en particulier kan hierbij ook, afhankelijk van de situatie, op maat worden toegesneden.

Op de volgende pagina doen wij u een aantal suggesties c.q. overwegingen aan de hand, die zouden kunnen worden gebruikt in de beschrijving van het bestemmingsplan, aangevuld met een aantal regels, die onderdeel uit zouden kunnen maken van de voorschriften van het bestemmingsplan.

- Het gaat economisch niet goed met de agrarische sector en het ziet er niet naar uit dat daar op korte termijn verandering in komt. Het agrarisch gebruik als drager van het landschap komt daardoor in gevaar, mede door de dan te verwachten vestiging van niet-agrarische bedrijven.
- Deze negatieve spiraal kan enigszins worden teruggedrongen door agrariërs meer ruimte te geven om kleinschalige recreatieve activiteiten te ontwikkelen.
- Deze ontwikkelingen moeten een zodanige ruimte bieden, dat door agrariërs verantwoord kan worden geïnvesteerd in verbrede plattelandsontwikkeling en recreatieve voorzieningen.
- Gelet op de ervaringen die tot nu toe zijn opgedaan door de bij de Stichting aangesloten deelnemende agrariërs en particulieren is een omvang tot 25 plaatsen zeer gewenst om de exploitatie rendabel of rendabeler te maken.
- De verruiming van ruimtelijke mogelijkheden inzake het kleinschalig kamperen zal ook leiden tot andere/nieuwe functies op het platteland en zal bovendien functies op het gebied van cultuurhistorie en recreatiewaarden behouden die anders verloren dreigen te gaan.
- De voordelen hiervan zijn onder andere een versterking van de toeristisch-recreatieve sector in de streek en het leveren van een bijdrage aan de instandhouding van de basisvoorzieningen op het platteland.
- Door het huidige computer-gestresste tijdperk, alsmede door de vergrijzing, ontstaat steeds meer behoefte aan kleinschalige recreatie in een rustige omgeving.
- Kleinschalig kamperen heeft geen voor de omgeving nadelige neveneffecten, zoals geluidsoverlast, grote verkeersstroom, parkeerproblemen etc.
- De doelgroep bestaat uit mensen die geen behoefte hebben aan allerlei grootschalige recreatieve voorzieningen, zoals zwembaden, restaurants, sportaccommodaties etc., doch die overwegend willen genieten van de rust en de waarden van het platteland.
- In diverse rijks- en provinciale nota's wordt de wenselijkheid uitgesproken tot verbetering van de ontsluiting van het platteland en met name het agrarische deel daarvan. Ook de kleinschalige verblijfsrecreatie kan daaraan bijdragen met respect voor en behoud van het karakter van het gebied.

Wat betreft aanwijzing van **gebieden waar verruiming kan worden toegepast** stelt de Stichting Vrije Recreatie het volgende voor:

Het verdient aanbeveling om in (nieuwe) bestemmingsplannen gebieden aan te wijzen, waar geen beperkende regelgeving hoeft te gelden ten aanzien van kleinschalig toeristisch-recreatieve activiteiten. Duidelijk is, dat deze deregulering bijvoorbeeld niet moet gelden voor beschermde natuurgebieden, stedelijke bebouwing, ecologische hoofdverbindingzones etc., omdat daarmee het belang van het behoud van de waarden van het platteland in gevaar komt en de daaraan verbonden recreatieve waarden voor kampeerders.

Gezien de brede steun van gemeenten voor verruiming van de mogelijkheden voor het kamperen bij boer en particulier is het tevens **aanbevelenswaardig in de bestemmingsplannen het volgende op te nemen:**

- In gebieden waar verruiming kan worden toegepast, worden in principe maximaal 25 kampeerplaatsen toegestaan, waarbij immers nog steeds sprake is van kleinschalig kamperen.
- Toeristisch-recreatieve activiteiten mogen als zelfstandige activiteit worden uitgeoefend/ontwikkeld, zonder onderscheid tussen hoofd- en nevenfunctie.
- *Vooruitlopend op de voorgenomen verruiming van de geurhinder-regelgeving:* De in die gebieden gevestigde of zich erin te vestigen kleinschalige toeristisch-recreatieve bedrijven worden als niet-stankhindergevoelig aangemerkt. Dit betekent in de praktijk dat deze bedrijven geen bezwaar kunnen maken indien zij binnen de stankcirkel van een ander agrarisch bedrijf liggen.

Voorts zijn wij van mening, dat een aantal concrete belemmerende regels ten aanzien van de inrichting en exploitatie van kleinschalige kampeerterreinen uit de bestemmingsplannen dient te worden verwijderd, zoals bijv. voorschriften aangaande de tussenruimte tussen kampeermiddelen of de plaats waar kampeerders hun auto kunnen parkeren. Dat soort maatregelen wijst zich in de praktijk vanzelf. Van belang achten wij een verantwoorde landschappelijke inpassing in de omgeving.

Randvoorwaarden/voorschriften die naar onze mening eveneens in de bestemmingsplannen zouden moeten worden opgenomen:

- Het kampeerseizoen loopt in principe van 15 maart tot en met 31 oktober. (Dit kan – afhankelijk van de omstandigheden, omgevingsfactoren, recreatieve waarden in een gemeente – soms ook het gehele jaar zijn).
- Het terrein waarop een kleinschalige camping mag worden geëxploiteerd, dient minimaal een halve hectare te bestrijken.
- Een kleinschalig kampeerterrein mag niet in een zgn. openveldsituatie gelegen zijn, doch dient aan te sluiten bij de bedrijfs- c.q. woonbebouwing.
- Een kampeerplaats dient bij voorkeur 100 tot 150 m² groot te zijn. (Ook hier geldt dat e.e.a. afhankelijk is van de plaatselijke situatie. Op sommige campings geven kampeerders meer de voorkeur aan een opstelling van de kampeermiddelen zonder afscherming tussen de staanplaatsen middels groenvoorzieningen o.i.d.)
- Het kleinschalig kampeerterrein moet middels groenvoorzieningen van de omgeving worden afgeschermd.
- Buiten het kampeerseizoen zouden de kampeermiddelen van het kampeerterrein kunnen worden verwijderd.
- De (goot)hoogten van eventuele nieuwbouw dient te zijn afgestemd op de hoogten van de bestaande bebouwingen.
- Bebouwing op het kleinschalig kampeerterrein dient uitsluitend bestemd te zijn voor kleinschalige recreatiedoeleinden.

De Stichting Vrije Recreatie hoopt dat opname van bovenstaande formuleringen in uw bestemmingsplannen zal leiden tot een toename van variatie en flexibiliteit in het toeristisch-recreatieve product binnen uw gemeente. Hierdoor zal de toeristisch-recreatieve aantrekkelijkheid van gemeenten worden verhoogd en draagt e.e.a. bij aan versterking van de economische draagkracht, de werkgelegenheid en leefbaarheid van het platteland.

<p>DE REGERING WIL DE MOGELIJKHEDEN VERRUIMEN OM HET PLATTELAND TE BELEVEN,</p> <p>DE SVR WIL DE MOGELIJKHEDEN VERRUIMEN OM HET PLATTELAND OOK RECREATIEF TE BELEVEN !</p>
--

Noot (1) van pag. 1:*

De ervaringen van de Stichting Vrije Recreatie (gevestigd te Meerkerk) zijn, voor wat betreft de belemmeringen, zeer recent nog krachtig verwoord in een rapport van de Stichting Recreatie (gevestigd te Den Haag en niet te verwarren met de Stichting Vrije Recreatie te Meerkerk).

In het rapport "Plattelandstoerisme in Europa (2005) schrijft de Stichting Recreatie in het hoofdstuk dat handelt over Nederland, dat toerisme als één van de meest belovende groeimarkten kan worden beschouwd. "Echter" zo gaat de Stichting Recreatie verder "er is diverse wet- en regelgeving op alle schaalniveaus die in Nederland toeristische ontwikkelingen op het platteland belemmert".

Als voorbeelden worden genoemd:

- onnodige knellende bestemmingsplannen voor deelgebieden in gemeenten,*
- de in sommige gemeenten nog gehandhaafde eis dat recreatieve dienstverlening geen hoofdactiviteit mag zijn,*
- opgelegde en wettelijk afdwingbare beperkingen in openstelling en in het aantal staanplaatsen,*
- een op vele aspecten beperkend vergunningenstelsel,*
- regelgeving omtrent stankhinder.*

Samenvattend stelt de Stichting Recreatie: "De aanwezigheid van mogelijke belemmeringen of het vooruitzicht regelgeving, subsidieregelingen en dergelijke door te moeten worstelen, kan de motivatie van potentiële aanbieders behoorlijk intomen".